

nazistiske overgreb under Anden Verdenskrig og konfiskation af værdier i samme periode.

Nazismens forbrydelser kan naturligvis ikke gøres op i eller gøres gode igen med erstatninger og pengebeløb. Det, vi kan gøre, er derimod at skabe og fastholde et samfund og internationale systemer, hvor respekten for mennesket, det fasttømrede demokrati og vagtsomheden over for indre og ydre svinerunde er fremherskende og bærende elementer. Det er heldigvis de værdier, vi kender fra Skandinavien, fra Forbundsrepublikken Tyskland og fra de øvrige vestlige velfærdssamfund, her hvor vi står på nippet til at tage afsked med det blodige 20. århundrede, der er brændemærket af nazismens uhyrligheder.

Men nu er det skattepolitik, vi skal diskutere i dag, selv om man rettelig kunne spørge, hvorfor det skulle tage så mange år at påbegynde en organiseret tilbagebetaling af midler og erstatninger til de ofre for nazismen, der overlevede Hitlers folkemord. I dag vil det jo ofte være efterkommere af og arvinger til de pågældende, der står som modtagerne, men dette er imidlertid også et spørgsmål, der ligger uden for dagens dagsorden. Blot kan man konstatere, at det først er nu, der er ved at komme fart i udbetalingerne fra de fonde, der er oprettet til formålet, og komme fart i tilbageleveringen af konfiskeret ejendom fra Anden Verdenskrig, og således er det også først nu, at spørgsmålet om de skattemæssige følger af sådanne erstatninger for alvor bliver aktuelt.

Vi er enige i både formålet og formen. I de tilfælde, hvor de nævnte udbetalinger fra fonde og konti, erstatninger og tilbageleveringer måtte være skattepligtige, vil de blive omfattet af en generel skattefritagelse, uden at modtageren behøver at søge dispensation fra den øvrige skattelovgivning.

Jeg kan hermed konkludere, at Socialdemokratiet med glæde bakker op om at skattefritage enhver erstatning eller tilbagelevering til ofre for Anden Verdenskrigs nazistiske forbrydelser, og med disse ord vil jeg afsluttende gentage Socialdemokratiets tilslutning til hele lovforslag nr. L 44.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg kan gøre det kort ved at meddele, at Venstre støtter forslaget.

Kaj Ikast (KF):

Da vor ordfører, hr. Flemming Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Lovforslaget er som sædvanlig opdelt i flere forskellige afdelinger, hvoraf den første handler om at give erstatning for nazistiske overgreb under Anden Verdenskrig. Endvidere indebærer lovforslaget også, at tilbagebetaling af værdier, som blev konfiskeret under Anden Verdenskrig, gøres skattefrie. Det Konservative Folkeparti er fuldstændig enig i intentionerne i dette lovforslag, og vi vil være meget glade for at gå direkte til at få dette lovforslag vedtaget.

Endvidere er vi enige i, at det er på tide, at den skattefrie bundgrænse for ydelser, der udbetales af fonde, stiftelser og foreninger, som er godkendt af Socialministeriet til støtte for socialt og sygdomsbekæmpende arbejde, øges fra 5.000 til 10.000 kr. Vi spørger skatteministeren: Er det nok? Vi er med på beløbet her – der skal ikke herske tvivl om det – men vi vil godt lige have svar på det lille spørgsmål.

Endvidere er det et spørgsmål om skattefrihed for offentlige tilskud til begrænsning af vejstøj. Det kan vi også tilslutte os. Det er et aktuelt problem, som jeg er meget glad for at kunne være med til at tilslutte mig.

Vi vil som sagt være med til en hurtig behandling af sagen og til at få den hurtigst muligt igennem Folketinget.

Aage Frandsen (SF):

SF kan fuldt ud støtte det lovforslag. Alle elementer i det er vi enige i. Vi er enige ikke kun i intentionerne, men også i indholdet i forslaget. Det drejer sig jo primært om forhold, hvor man kan sige, at det er mennesker, som har lidt en eller anden tort, eller har lidt et eller andet, og får en erstatning for det, men ikke en erstatning i form af en indkomst, og derfor er det helt be rettiget, at den ikke skal beskattes.

Derfor støtter vi de to elementer, som vedrører henholdsvis tort og lidelser hos ofre for nazismen og også de erstatninger, man får for støjgener.

Vi støtter også forslaget om at forhøje grænsen for de beløb, man kan give til bestemte formål. Man kan altid diskutere, hvor grænsen skal være, og man kan diskutere, om det var nu, det skulle være forhøjet, eller om det skulle have været forhøjet for nogle år siden. De tal er jo helt, skal vi sige politisk fastlagt, men vi synes, at det, skatteministeren er nået frem til,